

سُورَةُ اللَّيْلِ ۹۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ
﴿۱﴾

قسم بر شب و آن فروغِ سیاه بفرموده یاد، ذاتِ پاکِ اله
وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ
﴿۲﴾

به روزِ فروزان و آن طلعتش قسم یاد فرموده از رحمتش
وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ
﴿۳﴾

به سوگندی دیگر به خلقِ جهان که جفتند نر و ماده در هر مکان
إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ
﴿۴﴾

تلاشِ شما جمله در صبح و شام بود مختلف در امور و نظام
فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ

﴿٥﴾

کسانی که دارند احسان و جود بوند متقی نزد ربّ و دود
وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ

﴿٦﴾

که اعمال نیکو کنند بهر خویش به تصدیق آرند صداقت به پیش
فَسَنِيْسِرُهُ لِلْيُسْرَىٰ

﴿٧﴾

نماییم آسان و سهل کارشان که تسهیلی افتد به اوضاعشان
وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ

﴿٨﴾

کسانی که بخل‌ها بورزند و آز گمان داشته از حق بوند بی‌نیاز
وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ

﴿٩﴾

نمایند تکذیب بسی در جهان همه حُسن و خوبی زِ جهل گران
فَسَنِيْسِرُهُ لِلْعُسْرَىٰ

﴿١٠﴾

به مشکل بگردد بسی روبه‌رو که دشوار نمایم همه کار او
وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ

﴿ ۱۱ ﴾

چو آید هلاک و عذاب بهرشان نیابند سودی ز اموالشان
إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ

﴿ ۱۲ ﴾

یقیناً که بر ماست هدایت کنیم ره عافیت را نشانی دهیم
وَإِنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

﴿ ۱۳ ﴾

ز ما هست اساس جهان بر قرار چه دنیای فانی چه دارالقرار
فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ

﴿ ۱۴ ﴾

که هشدار دهم بر شما مردمان ز دوزخ و آن آتش بیکران
لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ

﴿ ۱۵ ﴾

نیفتد به آتش کسی یومِ دین مگر که شقی باشد و بدترین
الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

﴿ ۱۶ ﴾

همانی که آیات حق را ز دین بگردانده رویش ز کذب و ز کین
وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ

رهایی بجستند ولی، مُتَّقین زِ آن آتشِ نار در یومِ دین
الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ

عطا هم نمایند زِ مال بر گدا زکات می‌دهند نیز به راهِ خدا
وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ

بر او حقّ نعمت نداشت یک احد به جز ذاتِ ایزد همان لم‌یلد
إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ

رضایت، طلبِ جُست زِ ربّ‌المبین که والاترین است و اعلاترین
وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ

بگردیده خوشنود و شاد و رضا به جنّاتِ ایزد زِ لطف خدا